

forordning nr. 19/65/EØF« med »enten på eget initiativ eller efter anmodning fra den anden tilsynsmyndighed eller en stat, der falder ind under dennes kompetence, eller fysiske eller juridiske personer, der påberåber sig en legitim interesse«.

k) I artikel 7 tilføjes følgende efter nr. 5, litra a) og b):

»Den kompetente tilsynsmyndighed kan i sådanne tilfælde vedtage en beslutning i overensstemmelse med artikel 6 og 8 i forordning (EØF) nr. 17/62 eller de tilsvarende bestemmelser i protokol 21 til EØS-aftalen, uden at der kræves nogen anmeldelse fra de berørte virksomheders side.«

l) Artikel 8 finder ikke anvendelse.

m) Artikel 9 finder ikke anvendelse.

n) Artikel 10 finder ikke anvendelse.

o) Artikel 12 affattes således:

»Denne retsakt anvendes indtil den 31. december 1999.«

G. Transport

10. 368 R 1017: Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje (EFT nr. L 175 af 23.7.1968, s. 1)

Bestemmelserne i i forordningens artikel 1-5 og artikel 7, 8 og 9 gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

a) Artikel 2, indledningen, affattes således:

»Med forbehold af artikel 3-5, artikel 6 i forordning (EØF) nr. 1017/68 og den bestemmelse i protokol 21 til EØS-aftalen, der svarer til artikel 6, er alle aftaler mellem virksomheder, alle vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder og alle former for samordnet praksis, der kan påvirke handelen mellem de kontraherende parter, og som har til formål eller til følge at hindre, begrænse eller fordreje konkurrencen inden for det af EØS-aftalen omfattede område, uforenelige med EØS-aftalens funktion og forbudt, uden at dette kræver en forudgående beslutning, navnlig sådanne som består i:«.

b) Artikel 3, stk. 2, finder ikke anvendelse.

c) Artikel 6 finder ikke anvendelse.

d) I artikel 8, stk. 1, læses ordene »uforenelig med fællesmarkedet« som »uforenelig med EØS-aftalens funktion«.

e) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

»På transportområdet sikrer EF-medlemsstaterne eller EFTA-staterne, for så vidt angår offentlige virksomheder og virksomheder, som de indrømmer særlige eller eksklusive rettigheder, at der hverken træffes eller opretholdes foranstaltninger, som er i strid med bestemmelserne i de foregående artikler.«.

f) I artikel 9, stk. 2, læses »Fællesskabets« som »de kontraherende parter«.

g) Artikel 9, stk. 3, affattes således:

»EF-Kommissionen og EFTA-Tilsynsmyndigheden påser, at bestemmelserne i denne artikel bringes i anvendelse, og meddeler, såfremt det er påkrævet, de stater, der falder ind under deres respektive kompetence, passende foranstaltninger.«.

11. 386 R 4056: Rådets forordning (EØF) nr. 4056/86 af 22. december 1986 om fastsættelse af de nærmere retningslinjer for anvendelse af Traktatens artikel 85 og 86 på søtransport (EFT nr. L 378 af 31.12.1986, s. 4)

Bestemmelserne i forordningens afsnit I gælder i forbindelse med aftalen med følgende tilpasninger:

a) I artikel 1, stk. 2, læses »havne i Fællesskabet« som »havne inden for det af EØS-aftalen omfattede område«.

b) Artikel 2, stk. 2, finder ikke anvendelse.

c) I artikel 7, stk. 1, indledningen, læses »i afsnit II i denne forordning« som »i afsnit II i denne forordning eller i de tilsvarende bestemmelser i protokol 21 til EØS-aftalen«. Endvidere læses i andet led »artikel 11, stk. 4,« som »artikel 11, stk. 4, eller de tilsvarende bestemmelser i protokol 21 til EØS-aftalen«.

d) I artikel 7, stk. 2, litra a), læses »i afsnit II« som »i afsnit II eller i de tilsvarende bestemmelser i protokol 21 til EØS-aftalen«.

e) I artikel 7, stk. 2, litra c), nr. i), tilføjes følgende afsnit:

»Hvis en af de kontraherende parter påtænker at indlede konsultationer med et tredjeland i henhold til denne forordning, underretter den Det Blandede EØS-Udvalg herom.

Den kontraherende part, der indleder proceduren, kan, dersom det måtte findes hensigtsmæssigt, anmode de andre kontraherende parter om at samarbejde under proceduren.